

લોક એક્સ

સ્પોર્ટ્સમેન

અજય મોતીવાલા

feedback@bombaysamachar.com

ઇંગ્લેન્ડમાં મેન્ચેસ્ટર શહેરના જગવિખ્યાત ક્રિકેટ સ્ટેડિયમનું નામ ‘ઓલ્ડ’ છે, પણ આ સ્થળ ઘણા ટૅલન્ટેડ ક્રિકેટરો માટે કાયમ માટે ‘ન્યૂ’ બન્યું, કારણકે છેલ્લાં ઘણા દાયકાઓ દરમ્યાન આ સ્થળેથી અનેક એવા ખેલાડીઓએ આંતરરાષ્ટ્રીય કારકિર્દી શરૂ કરી છે જેમણે આગળ જતાં તેમના દેશનું નામ રોશન કર્યું, પોતાની ટીમ માટે રત્ન બની ગયા અને કરોડો ક્રિકેટપ્રેમીઓના હિલમાં વસી ગયા.

આપણે મેન્ચેસ્ટરના ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડની વાત કરી રહ્યા છીએ. આ એવું સ્થળ છે જેણે ક્રિકેટ જગતને ઘણા ‘ન્યૂ’ ખેલાડીઓ આપ્યા છે જેઓ પહેલી વાર અહીં રમ્યા બાદ શાનદાર કારકિર્દી સાથે નિવૃત્ત થયા હતા. આ મુકા પર ચર્ચા કરવા પાછળનો આશય એ છે કે શનિવાર, ચોથી જુલાઈએ આ ઐતિહાસિક સ્થળે ભારતના ૧૫ વર્ષના ટીનેજ સેન્સેશન વૈભવ સૂર્યવંશીને આંતરરાષ્ટ્રીય કારકિર્દી શરૂ કરવાની તક મળી શકે. આઇપીએલ-૨૦૨૬માં દિગ્ગજ બેટ્સમેનો વચ્ચે સૌથી વધુ ૭૭૬ રન બનાવનાર અને વિક્રમજનક ૭૨ છગ્ગા ફટકારનાર સિક્સર-સ્પેશિયાલિસ્ટ લેફ્ટ-હૅન્ડ બેટ્સમેન વૈભવને ઓપનિંગમાં સંજુ સેમસનને બદલે રમાડવામાં આવશે કે પછી ઇશાન કિશન અથવા બીજા કોઈને બદલે એ નક્કી નથી, પણ જો તેને મોકો મળશે તો મેન્ચેસ્ટરના ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડમાં રમીને ઇન્ટરનેશનલ ક્રિકેટના રણમેદાન પર ડેબ્યુ કરનાર ભારતના અબ્બાસ અલી બેગ, ખરશોદ મેહરહોમજી, ચંદુ સરવટે, કોટાર રામસ્વામી, શ્રિજેશ પટેલ, મદનલાલ, સુરુ નાયક, અનિલ કુંભલે, અર્જુન રહાણે, અંશુલ કમ્બોજ તેમ જ ઇંગ્લેન્ડના ફેડી ટ્રેમન વગેરેનો સમાવેશ છે.

બરાબર એક વર્ષ પહેલાં (જુલાઈ, ૨૦૨૫માં) પચીસ વર્ષીય પેસ બોલર અંશુલ કમ્બોજને ભારત વતી પહેલી વખત રમવાનો અવસર ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડમાં જ મળ્યો હતો. ત્યાર બાદ ૧૨ મહિનામાં તેને ફરી ટીમ ઇન્ડિયા વતી રમવાનો

મેન્ચેસ્ટરે ક્રિકેટ જગતને મહારથીઓ આપ્યા છે: આજે વૈભવને ડેબ્યૂનો મોકો મળશે?

૧૯૩૬માં પ્રથમ ભારતીય સેન્યુરી ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડના જ મેદાન પર અને ૧૯૯૦માં સચિનની પ્રથમ ટેસ્ટ સદી પણ અહીં જ: કુંભલેએ અહીં જ કરીઅર શરૂ કરી હતી.

અનિલ કુંભલેએ ૧૯૯૦માં ૨૦ વર્ષની ઉંમરે મેન્ચેસ્ટરમાં કારકિર્દી શરૂ કરી હતી.

સચિન તેન્ડુલકરે ૧૯૯૦માં ૧૭ વર્ષની ટીનેજ વયે મેન્ચેસ્ટરમાં પ્રથમ ટેસ્ટ સેન્યુરી ફટકારી હતી.

મોકો નથી મળ્યો એ વાત અલગ છે, પણ તેનું નામ ‘મેન્ચેસ્ટરના મહારથીઓ’ સાથે જરૂર જોડાઈ ગયું છે.

મેન્ચેસ્ટરના ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડ ક્રિકેટ સ્ટેડિયમની સ્થાપના ૧૮૫૭માં (૧૬૯ વર્ષ પૂર્વે) થઈ હતી. લૅન્કેશર કાઉન્ટીની ટીમ આ શહેરની હોમ-ટીમ છે. એમિરેટ્સ ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડ તરીકે પણ ઓળખાતા આ સ્ટેડિયમમાં ૧૯,૦૦૦ પ્રેક્ષક બેસી શકે એટલી સીટ છે. ૨૦૧૧માં અહીં ફ્લડલાઇટ્સ બેસાડવામાં આવી હતી.

વૈભવ સૂર્યવંશી માટે પણ મેન્ચેસ્ટર ઐતિહાસિક સ્થળ બની શકે.

સચિન તેન્ડુલકરે ૧૯૮૯માં ૧૬ વર્ષની ઉંમરે પાકિસ્તાનમાં રમીને આંતરરાષ્ટ્રીય કારકિર્દી શરૂ કરી હતી, પણ ૧૯૯૦માં ૧૭ વર્ષની ઉંમરે ક્રિકેટમાં જાણે તેનો નવો જન્મ મેન્ચેસ્ટરના ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડમાં થયો હતો. આ સ્થળે તેણે ત્યારે પ્રથમ ટેસ્ટ સદી ફટકારી હતી. સચિને ત્યારે ઇંગ્લેન્ડ સામેની એ ટેસ્ટના પ્રથમ દાવમાં છઠ્ઠા નંબર પર રમીને ૬૮ રન બનાવ્યા હતા અને પછી બીજા દાવમાં પણ છઠ્ઠા નંબરે રમીને અને ૨૨૫ મિનિટ સુધી ક્રીઝમાં ટકી રહીને ૧૭ ચોગ્ગાની મદદથી ૧૮૯ બોલમાં અણનમ ૧૧૯ રન બનાવ્યા હતા. તેની એ સદી અને મનોજ પ્રભાકરના અણનમ ૬૮ રનની મદદથી ભારત એ ટેસ્ટ ડ્રો કરાવી શક્યું હતું.

સચિન માટે જાણે મેન્ચેસ્ટરની એ સદી શુકનિયાળ સાબિત થઈ, કારણકે તેની કુલ ૫૧ ટેસ્ટ સદીનો વિશ્વવિક્રમ દાયકાઓથી નથી તૂટ્યો અને બીજા અનેક દાયકાઓ સુધી કદાચ તૂટશે પણ નહીં. એ પહેલાં, ૧૯૩૬માં ભારતીય ક્રિકેટ માટે ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડનું મેદાન ઐતિહાસિક બન્યું હતું. ત્યારે ભારતના મહાન ખેલાડી સૈયદ મુશ્તાક

અલી વિદેશમાં ટેસ્ટ સેન્યુરી ફટકારનાર પ્રથમ ભારતીય બન્યા હતા અને તેમણે એ સિદ્ધિ મેન્ચેસ્ટરના ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડમાં જ મેળવી હતી. બીજી ઇન્ડિયનમાં તેમણે બનાવેલા ૧૧૨ રનની મદદથી ભારત ત્યારે ઇંગ્લેન્ડ સામેની ટેસ્ટ ડ્રોમાં લઈ જઈ શક્યું હતું.

૧૯૯૦માં આ જ મેદાન પર અનિલ કુંભલેએ કરીઅર શરૂ કરી હતી અને તેના માટે પણ આ સ્થળ યાદગાર બની રહ્યું છે. તેની ૬૧૯ ટેસ્ટ વિકેટ ભારતના તમામ ટેસ્ટ બોલર્સમાં હાઇએસ્ટ છે અને વિશ્વભરના ટેસ્ટ બોલર્સમાં તે ચોથા નંબરે છે.

ફરી ‘બેબી બોસ’ વૈભવ સૂર્યવંશીની વાત પર આવીએ. શનિવાર, ચોથી જુલાઈએ સાંજે ૭.૦૦ વાગ્યે મેન્ચેસ્ટરના ઓલ્ડ ટ્રેફર્ડ ગ્રાઉન્ડ પર ઇંગ્લેન્ડ સામે રમાનારી સિરીઝની બીજી ટી-૨૦માં વૈભવને ઇન્ડિયા કેપ મળશે અને તે આઇપીએલ જેવા જ ફોર્મમાં રમીને બ્રિટિશ બોલર્સની ખબર લઈ નાખશે તો મેન્ચેસ્ટરનું મેદાન ભારતના કરોડો ક્રિકેટયાહકો વર્ષો સુધી નહીં ભૂલે.

અરાઉન્ડ ધ વર્લ્ડ

પ્રતીક્ષા થાનકી

pratiksha.thanki@bombaysamachar.com

આલેસુન્ડની ટેકરી પરનો એ યાદગાર ગ્રે ને ચલો વ્યુ...

શુહોલ્ટનો વિલા તો છોડવાની ઇચ્છા જ નહોતી થતી, પણ જેવી ખબર પડી કે આલેસુન્ડમાં વરસાદ નથી અને અહીં તો ઘરમાં જ બેસી રહેવું પડે તેવું છે, એવાં જ અમે પાંચેય વાતો કર્યા વિના સમજીને એકસાથે તૈયાર થવા જતાં રહ્યાં. એકદમ સિન્કમાં હોય તેવાં ટ્રાવેલ પાર્ટનર સાથે લેશર ટ્રિપ માટે નીકળવાનો ફાયદો અમે બધાં જાણે દરરોજ અનુભવતાં હતાં. ટ્રાવેલ કોમ્પેટિબિલિટી અત્યંત મહત્વની હોય છે. ભૂતકાળમાં ઘણાં મિત્રો સાથે ફર્યા પછી પણ શક્ય હોય તો દર વર્ષે આ નાનકડું ગ્રૂપ દુનિયામાં કોઈ ને કોઈ ખૂણે ભેગું થયા કરે છે તેની અલગ મજા છે. અને હવે એ જ ગ્રૂપ આલેસુન્ડ જવા બિલકુલ શિસ્ત સાથે ગાડીમાં ગોઠવાઈ ચૂક્યું હતું. ત્યારે એવો વરસાદ પડી રહ્યો હતો કે થોડીવાર માટે લાગ્યું કે ક્યાંય ફર્યોડમાં પૂર ન આવી જાય અને બરાબર અનિશ્ચિત સ્કેન્ડિનેવિયન વેધરની રેપ્યુટેશનને જાળવવા, માંડ પંદર મિનિટમાં આકાશે એવી પલટી મારી કે ફરી સમરનો સૂરજ બહાર આવી ગયો.

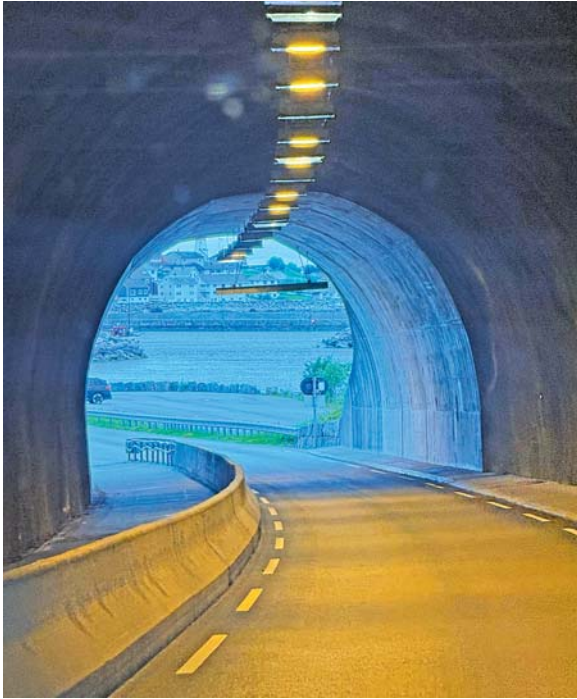
આલેસુન્ડને આમ તો ફર્યોડનું ગેટ-વે કહે છે, પણ એમ જોવા જાઓ તો નોર્વેનું દરેક મોટું ગામ ફર્યોડને દિનારે છે અને તેની શરૂઆત

અને અંત ફર્યોડથી જ આવે છે. થોડા દિવસો પછી તો દરેક ફર્યોડનાં સાઇઝ અને શેપ એક્સરખાં લાગવા માંડ્યાં હતાં. હવે ત્યાંનાં ગામડાં પણ એક્સરખાં લાગવા માંડ્યાં. જોકે તેમાં જ હવે કમ્ફર્ટ પણ લાગવા માંડ્યું. આમ પણ કહેવાય છે ને કે વેકેશનનાં ત્રીજા-ચોથા દિવસ પછી રૂટિન સાથે એવો ઘરોબો બંધાઈ જાય છે કે કશું નવું ન લાગે. એટલે જ અમે એવાં હાઇક અને મનોરંજનની વ્યવસ્થા રાખેલી કે ક્યાંય ફર્યોડ સિવાય કશું રિપિટ થતું હોય તેવું લાગ્યું નહીં. બસ નોર્વે પોતાના

અલગ ચહેરા બતાવતું રહ્યું.

હજી અમે ટ્રોલ ટુન્ગાના વાંકાચૂંકા રસ્તા પર હાઈક કરવાનાં હતાં, ટ્રોન્ડહાઇમમાં જઈને સિટીમાં બાઈક રાઈડ કરવાનાં હતાં. હજી તો ઓસ્લોનું એડવર્ડ મન્ક મ્યુઝિયમ બાકી હતું. અરે હજી ફર્યોડમાં ડૂબકી મારવાની પણ બાકી હતી. અહીં રાત્રે બાર વાગ્યા સુધી રખડી તો શકાતું હતું, પણ સમય થાય એટલે દુકાનો અને રેસ્ટોરાં જરૂર બંધ થઈ જતાં. એવામાં આલેસુન્ડ પહેલી વાર પહોંચતાં ખપોર પડી ચૂકી હતી.

પહેલો પ્લાન હતો ફ્યેલ્ટુઆ પોર્ટન્ટ પર અક્સલા ટેકરીની હાઇક કરવાનો. અમારી નાનકડી ટોળકી એટલી ઉત્સાહમાં હતી કે અમને ચઢતી વખતે ધ્યાનમાં ન રહ્યું કે આટલું જ પાછું ઊતરવું પણ પડશે. તે સમયે તો આલેસુન્ડનું પેનોરમા દશ્ય જોવા માટે અમને એક પરફેક્ટ વ્યુવાળી બેન્ચ પણ મળી ગઈ. ત્યાંથી આલેસુન્ડનું ગ્રે આર્કિટેક્ચર વચ્ચે વચ્ચે પીળા રંગની ઇમારતો જરા અણધાર્યો આર્કિટેક્ટ વાન્ટેજ પોર્ટન્ટ બનાવતી હતી. આ પહેલાં ગ્રે રંગનું સ્કોટિશ શહેર એબરીન

જોઈને મગજ ઇમ્પ્રેસ થઈ ગયું હતું. અહીં ગ્રે તો ભરપૂર હતો, પણ પીળો જાણે ખાસ શહેરને અલગ બનાવવા માટે ગોઠવવામાં આવ્યો હોય તેવું લાગતું હતું. ફ્યેલ્ટુઆ અહીં સો વર્ષથી જ ધમધમતાં રેસ્ટોરાંનું નામ છે. હવે જાણે તે વ્યુ પોઇન્ટ અને ટેકરીનું નામ પણ બની ગયું છે. છેક ૧૯૦૩માં તે રેસ્ટોરાં એક નાનકડા લાકડાના કાફે તરીકે ખૂલ્યું હતું, હવે ત્યાં ભવ્ય હોટલ બની ચૂકી છે.

મજાની વાત છે એ જ પોઇન્ટ પરથી હવે અમારે આલેસુન્ડને રાતની લાઇટમાં જોવું હતું.

ત્યાં સાવ અંધારું તો થવાનું ન હતું, પણ રાતના અગિયાર-બાર વાગ્યે સંધ્યાકાળ જેવું જરૂર થવાનું હતું. તે સમયે આખું શહેર ઝગારા મારતું જોવાનું રેકમેન્ડ કરવામાં આવેલું. તે પહેલાં અમે નીચે કાર સુધી માંડ માંડ પહોંચ્યાં. જો કે અમે એ જોઈ ચૂક્યાં હતાં કે ઉપર હોટલનાં પાર્કિંગ અને વ્યુ સુધી ડ્રાઇવ કરીને પણ પહોંચી શકાય છે. ત્યાં પહેલાં પણ થાકવાની કોઈ જરૂર ન હતી. ત્યાં ગાડી સાથે ન હોય તો પબ્લિક ટ્રાન્સપોર્ટની બસ લઈને પણ ઉપર સુધી જઈ શકાય છે. નોર્વેમાં આમ પણ ઘણા પહાડો ચઢવા પડે છે, એવામાં આ ટેકરી ચઢવાનું પ્રમાણમાં બિનજરૂરી લાગેલું. જોકે માત્ર આલેસુન્ડ જવાનું હોય તો એ ટેકરી જરૂર ચઢીને જવું. નીચે પોર્ટ પર આવીને જુનવાણી મકાનો અને બોટ્સ વચ્ચે ફરી થોડા ફાટા પાઝ્યા. લાકડા અને ટિનનાં મકાનોનાં વ્યુ સાથે આ હાર્બર પણ એવું મજેદાર નીકળ્યું. થોડી વાર માટે ત્યાં રાત રોકાવાના પ્લાન બનવા માંડ્યાં. પછી યાદ આવ્યું કે અહીંથી અડધા કલાકના અંતરે અમારો વિલા રાહ જોઈ રહ્યો હતો.

ક્યારેક સીધી આલેસુન્ડની ફ્લાઇટ લઈને પહોંચો તો સીધું હાર્બર જઈને ત્યાંની હોટલમાં રહેવાનું પણ કરવું જોઈએ. આલેસુન્ડની વાર્શ્વ બાકીના નોર્વે કરતાં પણ વધુ સ્કેન્ડી લાગી રહી હતી. આ સ્કેન્ડી-વાઇબ સાથે એવો ગળાડૂબ પ્રેમ થઈ ગયો છે કે ત્યાંથી પાછાં આવ્યાં પછી ક્યાંય પણ જતા પહેલાં એકવાર તો નોર્વે જવાની ઇચ્છા થઈ જ આવતી હતી. એમ લાગતું હતું કે એ ફર્યોડ રોજેરોજ જોવા મળે તો લાઇટમાં સતત વેકેશન જેવી ફીલિંગ આવી જાય એ તો નક્કી હતું. ત્યાં હાર્બરની નજીક જ એક કલ્ચરલ માર્કેટ અને ગ્લાસ ફેક્ટરી પણ જોવાલાયક છે, પણ તે સમયે સાંજ પડતાં જ તે બંધ થઈ ચૂક્યાં હતાં. તેના માટે બીજા દિવસે સવારે વહેલું આવવાનું હતું.

આલેસુન્ડથી એક દિવસ હજી ટ્રોલસ્ટિંગનને આપવાનો હતો. ત્યાં વળી એક હાઈક હતી. ત્યાં જ્યાં સુધી કાર જાય ત્યાં સુધી લઈ જવી એ નક્કી કરેલું. હવે આલેસુન્ડ પાસે જ નોર્વેની સૌથી લાંબી ટનલ પણ છે. નોર્વે એક પછી એક સુંદર જગ્યા બતાવતું જતું હતું, પણ ત્યાં કોઈ ટ્રેડિશનલ સાઇટસીઇંગનાં સ્થળો ન હતાં. ત્યાં પહોંચી પહોંચી બનાવેલી ટનલને ઘણી જગ્યાએ લાઇટિંગ સાથે જોવાલાયક બનાવેલી. ત્યાં ઊભા રહીને ફોટો પાડવાનું પણ શક્ય હતું અને અલગ સાઇકલ લેનની અલગ ટનલ પણ હતી. આલેસુન્ડ નજીક નોર્વેનું સૌથી સુંદર લાઇટહાઉસ જોવા જવાનું હતું.

